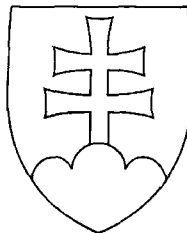

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo	16. 09. 2010
Č. záznamu: 3257	Číslo spisu:
Prilohy:	Vybavuje: OLP

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 03.11.2011
a vykonateľnosť dňa 04.12.2011
Krajský súd v Bratislave
25 NOV. 2011

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viery Šebestovej a členov senátu JUDr. Dáši Filovej a JUDr. Viery Schubertovej, v právnej veci žalobcu: **Slovak Telecom, a.s.**, Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 357 63469, zastúpený: AK ECKER – KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová 24, 826 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 2008/DZ/2/1/091 zo dňa 28.10.2008 v spojení s rozhodnutím žalovaného č.: 2009/DZ/R/2/011 zo dňa 27.03.2009, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č.: 2009/DZ/R/2/011 zo dňa 27.03.2009 **zrušuje** podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec **vracia** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 507,27 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22.04.2009 domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie o rozklade Rady protimonopolného úradu SR zo dňa 27.03.2009 č.: 2009/DZ/R/2/011 a rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, odboru zneužívania dominantného postavenia zo dňa 28.10.2008 č.: 2008/DZ/2/1/091 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca uvádza, že dňa 28.10.2008 bolo vydané prvostupňového rozhodnutie správneho orgánu, ktorým rozhodol tak, že žalobcovo konanie spočívajúce v predložení cenovej ponuky za augusta 2004 pre Ludovú banku, a.s. v rámci Výberového konania za súčasného uplatňovania cien za prenájom okruhov voči konkurentom podľa „Všeobecných podmienok spoločnosti Slovak Telecom, a.s. na poskytovanie verejnej komunikačnej služby prenájomu telekomunikačných okruhov“ účinných od 01.09.2003 a „Tarify Slovak Telecom pre poskytovanie služby prenájomu trojkomunikačných okruhov“ účinnej od 01.05.2004 je zneužitím dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a/ zák. č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov

(ďalej iba ZOHS) a je podľa § 8 ods. 6 ZOHS zakázané; žalobcovi uložil za zneužitie dominantného postavenia na základe § 38 ods. 1 ZOHS pokutu vo výške 73 mil. Sk. Žalobca proti tomuto rozhodnutiu podal rozklad, v ktorom poukázal na nesprávnosť definície relevantného trhu, aplikácie doktríny margin squeeze a tvorby nových pravidiel v rozpore s právom na ochranu hospodárskej súťaže zo strany žalovaného. Žalobca tiež namietal v rozklade, že nezneužil dominantné postavenie na relevantnom trhu a taktiež, že uložená pokuta je neodôvodnená a neprimeraná a že žalovaný nerešpektoval právny názor Krajského súdu v Bratislave a z toho dôvodu došlo z jeho strany k viacerým procesným pochybeniam. Žalovaný vydal dňa 27.03.2009 rozhodnutie o rozklade, o ktorom rozhodol tak, že rozklad žalobcu zamietal a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Žalobca uvádza v žalobe, že zo strany žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu došlo v rozhodnutí ich postupom v konaní k ukráteniu jeho práv vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov a to z dôvodov uvedených v ust. § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O.s.p.

Žalobca uvádza, že žalovaný a prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach určil, že žalobca sa dopustil zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 ZOHS, konkrétne priameho alebo nepriameho vynucovania neprimeraných cien, alebo iných neprimeraných obchodných podmienok. V prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu žalovaný nepostupoval v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Bratislave, z ktorého vyplynulo, že nebolo v pôvodných rozhodnutiach dostatočne a nad akúkoľvek pochybnosť preukázané porušenie zákazu zneužívania dominantného postavenia žalobcu. Žalovaný opätovne posúdil konanie žalobcu, ako margin squeeze, pričom v rámci konania nepriniesol žiadne nové dôkazy, čím rozhodol na základe dokazovania, ktoré časovo predchádzalo rozsudku Krajského súdu v Bratislave bez toho, aby dovtedy získané dôkazy minimálne prehodnotil a doplnil a zhodnotil aj takéto doplnenie. Žalovaný v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave síce vykonal znalecké dokazovanie, avšak vo svojom prvostupňovom rozhodnutí uviedol, že toto dokazovanie je právne irelevantné, pretože nijako neprispelo k zisteniu materiálnej pravdy a žalovaný by ním zisťoval skutočnosti, ktoré nemajú na posúdenie prípadu žiadny vplyv. Takýmto vysloveným právnym názorom v rozhodnutí de facto ignoroval právne záväzný názor krajského súdu a vykonanie znaleckého dokazovania bolo z jeho strany iba formálne. Pritom tak znalecký posudok ako aj odborné stanovisko založené v spise bolo žalovanému v konaní preukázané, že spoločnosť Orange Slovensko, a.s. pri svojom riešení prístupu do VPS na spodnom trhu použila dva prístupové okruhy, zatiaľ čo žalobca použil iba jeden prístupový okruh. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že tieto spôsoby riešenia žalobcom a Orange Slovensko, a.s. nie sú vzájomne porovnateľné.

Z uvedeného vyplýva, že zistenia skutkového stavu žalovaným, z ktorého vychádzali obe rozhodnutia správnych orgánov sú v rozpore s obsahom spisov a vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca uvádza, že služby prenájmu prístupových okruhov využívaných žalobcom na vrchnom trhu pri poskytovaní služieb Ľudovej banke, a.s. za maloobchodné ceny na spodnom trhu neboli porovnateľné so službami prenájmu okruhu ponúkané žalobcom konkurentom za veľkoobchodné ceny na vrchnom trhu. Dôvodom pre to je fakt, že na vrchnom trhu žalobca využíval a zároveň ponúkal na spodnom trhu Ľudovej banke, a.s. prenájom okruhu pozostávajúcej len z jedného prístupového okruhu za maloobchodnú cenu, zatiaľ čo konkurent na vrchnom trhu vo svojom riešení počítal na základe vlastného výberu s prenájomom okruhu pozostávajúceho z dvoch prístupových okruhov podľa „Všeobecných podmienok spoločnosti Slovak Telecom, a.s. na poskytovanie verejnej komunikačnej služby prenájmu telekomunikačných okruhov“ (ďalej iba Všeobecné podmienky) účinných od 01.09.2003 a „Tarify Slovak Telecom pre poskytovanie služby prenájmu telekomunikačných okruhov“ (ďalej iba Tarify) účinných od 01.05.2004.

Skúmaným konkurentom bola v príslušnom správnom konaní spoločnosť Orange Slovensko, a.s..

Žalovaný síce nespochybnil technické rozdiely medzi riešením žalobcu a konkurenta, avšak vôbec nezobral do úvahy fakt, že Všeobecné podmienky a Tarifa sa týkali prenájmu telekomunikačných okruhov zložených výhradne z dvoch prístupových okruhov a z prípadnej prenosovej infraštruktúry medzi nimi. Tým podľa názoru žalobcu nie je splnená základná podmienka aplikovateľnosti testu margin squeeze podľa Európskej rozhodovacej praxe. Znalecký posudok preukázal, že prenajaté okruhy pre spoločnosť Orange Slovensko, a.s. a ukončovacie časti prenajatých okruhov žalobcu sú nie len technicky ale aj nákladovo odlišné. Žalovaný výnimočnosť ani významnosť daného prípadu pre odôvodnenie použitia testu žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal. Spoločnosť Orange Slovensko, a.s. o prenájom okruhu s jedným prístupovým okruhom nikdy nepožiadala. Fakt, že uvedená spoločnosť nepožiadala žalobcu o veľkoobchodný prístup k prenajatým okruhom s jedným prístupovým okruhom ukončenom v hlavnom rozvoze žalobcu, zjavne zvolil obchodné a technické riešenie, ktoré bolo v konečnom dôsledku výrazne nákladnejšie a drahšie ako riešenie žalobcu a jeho obchodné a technické pochybenie žalovaný pričítal na vrub žalobcu. Nakoľko Orange Slovensko, a.s. o produkt veľkoobchodného prístupu k ukončovacím častiam k prenajatým okruhom nebol zo strany konkurenta prejavovaný žiadny dopyt, žalobca mu ho logicky ani neponúkol. Z rozhodnutí žalovaného vyplýva, že žalovaný porovnával ceny za dve rozdielne a vzájomne nezastupiteľné služby a z dvoch vrchných (veľkoobchodných) trhov, vôbec sa nezaoberal otázkou, ako mohli tieto rozdiely ovplyvniť ceny služieb poskytovaných na spodnom trhu a to napriek výsledkom znaleckého dokazovania. Žalobca uvádza, že prístup, aký si zvolil žalovaný v danom prípade, teda posudzovanie praktiky margin squeeze je prípustné len v prípade, ak ide o porovnateľné, alebo tie isté služby, žalovaný tým, že porovnával ceny za odlišné služby, nedostačujúco zistil skutkový stav na posúdenie veci a následne vec nesprávne právne posúdil, čím došlo okrem iného k porušeniu zásady „in dubio pro reo“.

Žalobca uvádza, že žalovaný síce vykonal znalecké dokazovanie, avšak iba formálne z dôvodu viazanosti právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, pričom tento znalecký posudok pri rozhodovaní nezohľadnil, čo zdôraznil v názore, podľa ktorého je znalecké dokazovanie a posudok právne a vec irelevantné, nemajúce vzťah k meritu veci. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že dôkazy, ktoré sú v prospech žalobcu žalovaný absolútne nebral do úvahy pri svojom rozhodovaní, čo je v rozpore so zásadou materiálnej pravdy. Povinnosťou žalovaného, ktorá mu vyplýva zo Správneho poriadku je vyhodnocovať dôkazy nestranne, každý jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi. Keby žalovaný riadne vykonal dokazovanie a nie len formálne dospel by k zisteniu, že ide o neporovnateľnosť technického riešenia použité na veľkoobchodnom trhu zo strany žalobcu a zo strany spoločnosť Orange Slovensko, a.s.. Z toho vyplýva aj prirodzený následok v odlišnosti cien, pričom ak by šlo o rovnaké technické riešenia, nebolo by možné dôjsť k záveru, že žalobca zneužil dominantné postavenie na trhu. Žalobca uvádza, že tým, že žalovaný odmietol vyhodnotiť znalecký posudok, nesprávne porovnával ceny za služby, ktoré neboli porovnateľné, došlo z jeho strany k nedostačujúco zistenému skutkovému stavu na posúdenie veci.

Žalobca je presvedčený, že uložená pokuta žalovaným vo výške 73. mil. Sk bola uložená neoprávnene, keďže žalobca neporušil ustanovenia ZOHS, nezneužil svoje dominantné postavenie a nevykonával praktiku margin squeeze pri výberovom konaní. Pri určovaní výšky pokuty žalovaný vychádza z ustanovenia § 38 ods. 10 ZOHS a posúdil konanie žalobcu ako závažné porušenie ZOHS, pretože zneužívanie dominantného postavenia sa z hľadiska povahy vo všeobecnosti považuje za závažné porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a tým aj zákona. Žalobca uvádza, že závažnosť porušenie ZOHS treba posudzovať

vzhľadom na jeho negatívny dopad na spoločnosť, na dĺžku a rozsah takéhoto prípadného porušenia ZOHS a v neposlednom rade tiež vzhľadom na jeho vplyv na ostatné subjekty na trhu. Žalobca poukazuje na to, že v tomto prípade začal žalovaný konanie po vyše roku odkedy sa o konaní žalobcu o údajnom rozpore so ZOHS dozvedel, zistil, že išlo o jednorázové konanie, ktoré podľa neho naplnilo skutkovú podstatu zneužívania dominantného postavenia, výšku takejto sankcie považuje žalobca za diskriminačnú a nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že aby sankcie splnila svoju funkciu musí prevyšovať prospech, ktorý podnikateľ v súvislosti s protiprávnym konaním získal. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že za obdobie trvania poskytovania jeho služieb spoločnosti Ľudová banka, a.s., ktorá bola 22 mesiacov, mal žalobca výnos vo výške 18.865.411,- Sk bez DPH, z čoho vyplýva, že zisk tvorí rádovo niekoľko stotisíc korún.

Žalobca k replike žalobe podaním zo dňa 15.06.2010 opätovne zdôraznil, že žalovaný nepostupoval v zmysel rozsudku Krajského súdu v Bratislave a plne nerešpektoval zásady ustanovené v § 32 a § 33 Správneho poriadku, pričom nezistil presne a úplne skutočný stav veci, keď minimálne nerešpektoval návrh žalobcu na vykonanie dokazovania k otázke odlišnosti technických riešení. Žalovaný jednoznačne nepreukázal, že by sa žalobca dopustil praktiky margin squeeze, pretože dokazovanie vykonané žalovaným je nepostačujúce k takémuto záveru. Tiež je nedostatočné zistené zo strany žalovaného nad akúkoľvek pochybnosť preukázané porušenie zákazu zneužitia dominantného postavenia žalobcom, ako aj nepostačujúce a nepresvedčivé sa javí odôvodnenie oboch napadnutých rozhodnutí, najmä v časti o pokute, pretože nie je zrejmé, ako konkrétne sa základné a ďalšie zohľadňované faktory podieľali na výške sumy uloženej pokuty. Žalobca si dal vypracovať na vlastnú potrebu dokument „Vypracovanie technických špecifikácií“ Výskumným ústavom spojov, pod č.: 452/12 z decembra 2007 a podľa jeho informácií nebol tento dokument použitý ako dôkaz v správnom konaní. Zo záveru tohto dokumentu možno sumárne vyvodiť, že ak spoločnosť Orange Slovensko, a.s. chcela do technického riešenia zapojiť aj svoju MPLS sieť (tak ako aj urobila), nemohla poskytnúť nákladovo nižšiu cenovú ponuku ako žalobca a tak isto to, že žalobca predložil do výberového konania Ľudovej banky, a.s. najjednoduchšie možné technické riešenie. Žalobca ďalej uvádza, v časti uloženia pokuty, že z rozhodnutia žalovaného vôbec nie je zrejmé, ako žalovaný rešpektoval právny názor súdu a ako takéto rešpektovanie právneho názoru ovplyvnilo výšku uloženej pokuty.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že žiada žalobu zamietnuť. Žalovaný sa podrobne zaoberal dôvodmi zrušenia oboch rozhodnutí žalovaného. Po opätovnom preskúmaní spisu a po zvážení všetkých okolností prípadu, námietok a iných vyjadrení žalobcu vydal rozhodnutia, podľa ktorých žalobcove konanie spočívajúce v predložení cenovej ponuky z augusta 2004 pre Ľudovú banku, a.s. v rámci výberového konania na riešenie „Integrovanej komunikačnej platformy pre Ľudovú banku, a.s.“ uskutočneného v období jún – september 2004 za súčasného uplatňovania cien za prenájom okruhov voči konkurentom podľa Všeobecných podmienok je zneužitím dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a/ zákona na relevantnom trhu poskytovania služby prenajatých okruhov za účelom vybudovania VPS v rámci výberového konania na riešenie „Integrovanej komunikačnej platformy pre Ľudovú banku, a.s.“ uskutočneného v období jún – september 2004 a je podľa 8 ods. 6 zákona zakázané a preto mu bola uložená pokuta vo výške 73 mil. Sk.

Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v konaní nerešpektoval právny názor krajského súdu. Krajský súd stanovil požiadavku na vypracovanie znaleckého dokazovania vo veci charakteristiky odlišnosti technických riešení použitých žalobcom a spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. na tvorbu výsledného produktu na maloobchodnom trhu pre Ľudovú

banku, a.s.. Dňa 09.04.2008 vydal žalovaný rozhodnutie, ktorým ustanovil znalca v odbore 080000- elektronické komunikácie, prof. Ing. Tatianu Čorejovú, PhD. na vypracovanie znaleckého posudku s uvedením skutočností, ktoré má v znaleckom posudku odborne posúdiť. Z rozhodnutí žalovaného je zrejmé, že s v konaní podrobne zaoberali skutočnosťami zistenými znaleckým dokazovaním. Znalecké dokazovanie tak potvrdilo skutočnosť, že žalobca a spoločnosť Orange Slovensko, a.s. použilo na tvorbu výsledného produktu porovnateľné služby z vrchného trhu, čo je v zmysle rozhodnutia Európskej komisie z 21.05.2003 vo veci COM/C-1/37.451,37.578,37.579-Deutsche Telecom AG jednou zo základných požiadaviek pre aplikovanie testu margin squeeze. Skutočnosti zistené znaleckým dokazovaním boli vyhodnotené a žalobcovo konanie následne žalovaný subsumoval pod skutkovú podstatu § 8 ods. 2 písm. a/ ZOHS a tento svoj záver aj podrobne odôvodnil. Tiež podrobne odôvodnil žalovaný aj svoj záver o tom, prečo skutočnosti zistené znaleckým dokazovaním nesvedčia v prospech žalobcu. Žalovaný vyhodnotil skutočnosti zistené znaleckým posudkom a z jeho zhodnotenia vyplynul záver, že odlišnosť riešenia žalobcu a Orange Slovensko, a.s. spočívajúca v použití jedného prístupového okruhu žalobcom a dvoch prístupových okruhov spoločnosťou Orange Slovensko a.s. nemala vplyv na porovnateľnosť služieb v tom zmysle, že by kvôli tejto skutočnosti mali byť považované takéto služby za neporovnateľné. Žalovaný trvá na tom, že zo strany žalobcu došlo k zneužitiu dominantného postavenia formou margin squeeze, pretože v danom prípade nedošlo k použitiu rôznych technických riešení, išlo o porovnateľné technológie (jeden okruh vs dva okruhy). Konkurencia v posudzovanom prípade musela vychádzať z produktov, ktoré v danom čase bola pre nich dostupná, t.j. ktoré žalobca ponúkal na trhu. Identický produkt žalobca neuvolnil pre konkurentov. Podstata problému margin squeeze spočíva v tom, že žalobca pri svojej maloobchodnej cenotvorbe má v takýchto prípadoch vychádzať z veľkoobchodných nákladov, ktoré majú konkurenti. Uvedený princíp je všeobecne používaný v prípadoch súťažných pravidiel formou zneužívania dominantného postavenia cez margin squeeze a jediný správny, potvrdený Európskou judikatúrou.

Žalovaný uvádza, že základom žalobcovej argumentácie, pokiaľ ide o tú časť žaloby je fakt, že spoločnosť Orange Slovensko, a.s. pri svojom riešení prístupu do VPS na spodnom trhu použila dva prístupové okruhy, zatiaľ čo žalobca len jeden prístupový okruh. Z toho podľa žalobcu vyplýva, že nie je naplnená jedna zo základných požiadaviek a na aplikáciu doktríny margin squeeze, keďže takýto výpočet vyžaduje, aby konkurenti použili porovnateľný produkt z veľkoobchodného trhu na vytvorenie výsledného produktu. Žalovaný uvádza, že zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalobca ako aj Orange Slovensko, a.s. použili na tvorbu svojich produktov na spodnom trhu prístupové okruhy, ktoré sú založené na rovnakej technológii nezastupiteľnej s inými technológiami. V danom prípade sa líšila iba dostupnosť technického riešenia, ktoré ako jediné na základe ponuky žalobcu pre konkurenciu, mohla použiť spoločnosť Orange Slovensko, a.s.. Žalobcu, ktorý využil z titulu svojej pozície vlastníka prenajímaných okruhov, resp. ukončovacích častí prenajatých okruhov len vo svoj prospech a ktoré nebolo nikomu inému než žalobcovi reálne prístupné. Žalovaný uvádza, že žalobca sa odvoláva na skutočnosť, že spoločnosť Orange Slovensko, a.s. o možnosť prepojenia sietí na úrovni uzlov nikdy nepožiadala. Žalovaný zistil, že žalobca v danom čase iný produkt pre konkurenciu neposkytoval a konkurenti tak museli vychádzať z produktov, ktoré boli na trhu v tom čase dostupné. Žalobca mal povinnosť brať tento fakt do úvahy, pretože táto povinnosť mu vyplývala z jeho špecifického postavenia ako dominantnej spoločnosti, keďže ako bolo zdôraznené v druhostupňovom rozhodnutí, takýto podnikateľ má špeciálnu zodpovednosť, aby jeho správanie nenarušilo súťaž. Navyše ani zo znaleckého posudku, ani z iných dôkazov vykonaných v priebehu konania nevyplývalo, žeby poskytnutie identického riešenia bolo objektívne. Podstatné pre posúdenie tohto prípadu je teda to, že v danom čase nebol pre konkurentov reálne dostupný žiadny iný produkt, nie dohady o tom,

aký spôsob riešenia by konkurenti zvolili v prípade viacerých možností. Zo základnej charakteristiky testu margin squeeze vyplýva, že sa budú skúmať náklady konkurentov na vrchnom trhu a nie náklady dominanta. Žalovaný zdôrazňuje, že pri aplikácii testu margin squeeze sa vždy musia posudzovať veľkoobchodné náklady konkurentov a nikdy nie dominanta. Žalovaný uvádza, že posudzoval reálnu situáciu na trhu v danom čase a okrem toho všetky skutočnosti zistené v priebehu prvostupňového a druhostupňového konania preukazujú fakt, že každý zo žalobcových konkurentov by musel v danom čase využiť na tvorbu výsledného produktu na maloobchodnom trhu službu prenájmu telekomunikačných okruhov žalobcu.

Žalovaný pri stanovení výšky pokuty vychádzal z kritérií ustanovených zákonom a to § 38 ods. 10 ZOHS. Pri ukladaní pokuty berie žalovaný do úvahy predovšetkým závažnosť porušenia ustanovení zákona a dĺžku takéhoto porušenia. Pri posudzovaní závažnosti porušenia zákona potom posudzuje povahu konania, skutočný dopad na trhu, a tam, kde je to účelné aj veľkosť relevantného trhu. Žalovaný podrobne zdôvodnil výšku pokuty v bodoch 192 až 196 a na základe zistených skutočností dospel k záveru, že žalobcovo konania je závažné. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že pri posudzovaní závažnosti žalobcovho konania mal žalovaný brať do úvahy dĺžku trvania porušenia zákona, zdôrazňuje žalovaný, že takéto kritérium zákon nestanovuje ako jedno z kritérií, ktorých posúdenie je nevyhnutné pre určenie závažnosti porušenia zákona, ale stanovuje ju ako samostatné kritérium, ktoré sa spolu so závažnosťou konania berie do úvahy pri ukladaní pokuty. Preto skutočnosť, že v toto prípade išlo o jednorazový delikt nemá a nemôže mať vplyv na závažnosť protiprávneho konania.

Žalovaný uvádza, že pri ukladaní pokuty okrem toho, že postupoval podľa zákona, ako aj Metodického pokynu o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž vytvoreného žalovaným za účelom vysvetlenia základných princípov pri ukladaní pokút. V zmysle Metodického pokynu je pokuta určená ako súčin relevantného obratu a percenta určeného na základe závažnosti porušovania zákona. Potom sa pokuta upravuje v závislosti od dĺžky trvania posudzovania zákona, t.j. prenasobí sa počtom rokov, počas ktorých dochádzalo k porušeniu zákona. Ďalej sa môže upraviť na základe poľahčujúcich a sťažujúcich okolností. V tomto prípade fakt, že išlo o jednorazové konanie nemal vplyv na výšku pokuty určenú podľa závažnosti. Naopak postup žalovaného bol plne v súlade so zákonom rovnako ako aj s Metodickým pokynom. Pre posudzovanie závažnosti žalobcovho konania a výšky pokuty nemôže byť v žiadnom prípade relevantný ani fakt, ktorý uvádza žalobca, a to že žalovaný začal konanie po vyše roku, odkedy sa o žalobcovom protisúťažnom konaní dozvedel. Žalovaný uvádza, že samostatnému správnomu konaniu predchádzalo rozsiahle všeobecné šetrenie, ktoré sa začalo 21.01.2005.

Podľa názoru žalovaného, uloženie pokuty v rámci ukladania sankcií za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže plní funkciu individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň tiež plní represívnu funkciu a úlohou ukladania sankcií je tiež odstrašenie podnikateľa od ďalšieho protiprávneho konania. Žalovaný okrem iného uvádza, že pokiaľ ide o výšku pokuty je zákonom jednoznačne limitovaný stanovenou hranicou 10% z celkového obratu podnikateľa za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a táto hranica v žiadnom prípade nebola prekročená a ani dosiahnutá. Žalovaný poukazuje aj na tú skutočnosť, že v konaniach o správnom delikte právnickej osoby, keďže ide o zodpovednosť objektívnu, t.j. zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby a zodpovednosť právnickej osoby sa zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie.

Žalovaný založil, v priebehu pojednávania konaného dňa 13.07.2010, vyjadrenie k sumarizácii prednesu pojednávania konaného dňa 25.05.2010, v ktorom zdôrazňuje, že

žalobcom predložený dokument „Vypracovanie technických špecifikácií výskumného ústavu spojov n. o. č. 452/12 z decembra 2007“. Tento dokument však nebol žalobcom v správnom konaní predložený. Žalovaný s ním počas správneho konania nepracoval a ani ho nemal k dispozícii, teda ani ako dôkaz ho nemohol riadne vyhodnotiť, vyjadriť sa k nemu, či už vo výzve pred vydaním rozhodnutia alebo v rozhodnutí. Napriek tomu žalovaný uvádza, že tento dokument neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali jeho rozhodnutie. Žalovaný zdôrazňuje, že predložený dokument žalobcom sa venuje produktu, ktorý nebol dostupný konkurencii. Vzťahuje sa len na vzťah, ktorý existoval v čase posudzovaného konania. Bolo pritom vecou nastavenia podmienok žalobcu, aký veľkoobchodný produkt poskytne svojim konkurentom. Tí si tak mohli vybrať len z toho, čo bolo reálne dostupné. V zmysle právnej úpravy zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov je na viac žalobca povinný stanoviť veľkoobchodné podmienky v súlade s princípmi transparentnosti a nediskriminácie a musia byť známe vopred. Žalovaný tvrdí, že veľkoobchodná služba Carrier Link, ktorá zodpovedá technickému riešeniu použitému žalobcom v prejednávacom prípade podlieha regulácii. Telekomunikačný úrad SR konštatoval, že žalobca je v postavení významného podniku pri poskytovaní tohto druhu služieb a uložil žalobcovi povinnosti, ktoré musí pri poskytovaní služieb splniť. V ostatnej časti tohto podania opätovne zopakoval tvrdenia uvádzané vo vyjadrení k žalobe.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p., pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Úlohou súdu v danej veci bolo preskúmať a posúdiť zákonnosť rozhodnutí žalovaného a im predchádzajúceho postupu ohľadom zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 6 ZOHS a uloženia pokuty podľa § 38 ods. 1 ZOHS. Žalovaný v priebehu konania preukazoval, že žalobca zneužil dominantné postavenie a jeho konanie považoval za margin squeeze, ktoré vychádza zo všeobecnej charakteristiky podľa judikatúry Európskej komisie tak, že za zneužitie dominantnej pozície na trhu formou margin squeeze sa považuje situácia, kde je „rozdiel medzi maloobchodnou cenou, ktorú účtuje dominant a veľkoobchodnou cenou, ktorú určuje konkurent za porovnateľné služby, záporný alebo nedostatočný na to, aby pokryl náklady špecifické na produkt dominanta, ktorý poskytuje ako vlastnú maloobchodnú služby na spodnom trhu“.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, to je najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmala zákonnosť tohto rozhodnutia a jeho postupu pri rozhodovaní správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu

podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 10.12.2004 žalovaný na základe oznámenia o možnosti zneužívania dominantného postavenia žalobcom od spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v rámci výberového konania na riešenie „Integrovanej komunikačnej platformy pre Ľudovú banku, a.s.“ uskutočneného v období jún – september 2004. Žalovaný na základe § 22 ods. 1 písm. a/ ZOHS začal vykonávať všeobecné šetrenie na trhu, na základe ktorého dospel k záveru možného zneužitia dominantného postavenia žalobcom. Žalovaný z vlastného podnetu začal na základe § 25 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 2 Správneho poriadku dňa 10.10.2005 správne konanie č.: 0091/00Z/2005 voči žalobcovi. Žalovaný dňa 14.12.2005 vydal rozhodnutie č.: 2005/DZ/2/1/133, ktorým rozhodol, že žalobca zneužil dominantné postavenie a uložil mu pokutu vo výške 80. mil. korún. Proti uvedenému rozhodnutiu podal rozklad žalobca a žalovaný rozhodnutím č.: 2006/DZ/R/2/104 zo dňa 08.09.2006 rozklad zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu na Krajský súd v Bratislave. Rozsudkom č.k. 1S 424/06-161 zo dňa 21.06.2007 tunajší súd zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v novom konaní vydal rozhodnutie č.: 2008/DZ/2/1/091 zo dňa 28.10.2008, ktorým rozhodol tak, že konanie žalobcu považoval za zneužitie dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. a/ ZOHS a konštatoval, že podľa § 8 ods. 6 ZOHS toto konanie zakázané a preto mu podľa § 38 ods. 1 ZOHS za zneužitie dominantného postavenia uložil pokutu vo výške 73. mil. korún. Proti tomuto rozhodnutiu podal rozklad žalobca a žalovaný vydal dňa 27.03.2009 rozhodnutie o rozklade pod č.: 2009/DZ/R/2/011 tak, že rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného.

Žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný nerešpektoval rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, a to najmä v časti vykonania dokazovania v otázke odlišnosti technických riešení. V rozsudku krajského súdu č.k. 1S 424/06-161 bolo rozhodnuté, aby žalovaný vykonal znalecké dokazovanie, pretože vykonané dokazovanie žalovaným nebolo postačujúce k jednoznačnému záveru o tom, že v konaní žalobcu v rámci výberového konania je nad akúkoľvek pochybnosť jednoznačné, že žalobca sa dopustil praktiky margin squeeze a toto konštatovanie považoval súd za predčasné i pre právne posúdenie veci. V novom konaní žalovaný ustanovil znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok a v bode 164 až 168 rozhodnutia č.: 2008/DL/2/1/091, v ktorom žalovaný uvádza, že vykonanie znaleckého dokazovania tak, ako požadoval účastník konania je právne irelevantné, pretože nijako neprispelo k zisteniu materiálnej pravdy a úrad by ním zisťoval skutočnosti, ktoré nemajú na posúdenie prípadu žiaden vplyv. Napriek tomu úrad v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave dal vypracovať znalecký posudok, ktorý bol doručený žalovanému dňa 22.07.2008. Tento znalecký posudok utvrdil účastníka konania v tom, že existujú rozdiely v riešení prístupu pobočiek VPS a že dochádza k rôznej výške nákladov pri riešení týchto prístupov. Žalovaný uvádza, že sa dostatočne podrobne venoval preukazovaniu, že znalecký posudok je právne irelevantný a nijakým spôsobom neprispieva k objasneniu materiálnej pravdy, pretože nemá vzťah k meritu veci. Z toho dôvodu nevyžaduje podrobnejšie hodnotenie záverov dosiahnutých znaleckým posudkom, pretože v predchádzajúcej časti rozhodnutia, a to v bodoch 117 až 163 rozhodnutia č.: 2008/DL/2/1/091.

V rozhodnutí č.: 2009/DZ/R/2/011 zo dňa 27.03.2003 v časti 5 – námietky účastníka konania ohľadom nedostatočne zisteného skutkové stavu žalovaný uvádza, predmetný znalecký posudok nebol jediným a rozhodujúcim dôkazom pri posúdení tohto prípadu. Úrad pri posúdení konania žalovaného vychádzal z rozsiahleho spisového materiálu a mnohých iných dôkazov, ktoré sú jeho súčasťou. Podľa § 33 Správneho poriadku nie je žalovanému uložená povinnosť vyhodnocovať každý použitý dôkaz zvlášť. Nebolo teda dôvodom na osobitné vyhodnocovanie znaleckého posudku. Takúto povinnosť má správny orgán pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia. Žalovaný konštatuje, že v prvostupňovom rozhodnutí sa dôsledne riadil rozsudkom krajského súdu, v jeho rozhodnutí je riadne vyhodnotené a presvedčivo preukázaný záver, ku ktorému dospel prvostupňový orgán.

Súd konštatuje, že v danom prípade žalovaný v prvostupňovom ako aj v rozhodnutí o rozklade sa nedostatočným spôsobom zaoberal vypracovaným znaleckým posudkom. Žalovaný iba formálne konštatoval, že došlo k vypracovaniu znaleckého posudku, a že rešpektoval právny názor súdu týkajúci sa konania žalobcu o zneužití dominantného postavenia, ale pri tom tento záväzný právny názor reálne ignoroval.

Podľa § 38 ods. 1 ZOHS, úrad za porušenie § 4 ods. 1, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 25 ods. 5 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10% z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol do 10.000,- Sk, alebo ktorý nemal žiadny obrat, alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčísliť, pokutu do 10.000.000,- Sk.

Podľa § 38 ods. 10 ZOHS, úrad pri ukladaní pokuty posudzuje závažnosť a dĺžku trvania, porušenia ustanovení tohto zákona, porušenie ustanovení osobitného predpisu alebo porušovania podmienky, povinnosti alebo záväzku uloženého rozhodnutím úradu. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trhu a tam, kde je to účelné veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné skutočnosti, najmä opakované porušovanie tým istým podnikateľom, odmietnutie podnikateľa spolupracovať s úradom, postavenie podnikateľa ako vodcu alebo iniciátora porušovania, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušovania alebo nesplnenia dohody obmedzujúcej súťaž v praxi.

Súd konštatuje, že žalovaný v oboch svojich rozhodnutia vo všeobecnosti uvádza, na základe čoho dospel k záveru, že výška pokuty 73.000.000,- Sk uložená za porušenie dominantného postavenia je v súlade s § 38 ods. 10, avšak z týchto rozhodnutí nie je zrejmé, akému opakovanému porušeniu zo strany žalobcu došlo. Z uvedených rozhodnutí žalovaného nevyplýva, či pri posudzovaní a uložení pokuty vzal do úvahy negatívny dopad na spoločnosť, na dĺžku a rozsah porušenia ZOHS a tiež vplyv na ostatné subjekty na relevantnom trhu. Taktiež je potrebné žalovanému vytknúť aj tú skutočnosť, že pri stanovovaní výšky pokuty nevzal do úvahy právny názor Krajského súdu v Bratislave vyslovený v rozhodnutí č.k. 1S 424/06-161 zo dňa 21.06.2007 a vo svojom rozhodnutí sa žalovaný žiadnym spôsobom nevysporiadal s týmto právnym názorom súdu ohľadne neprimeranosti a neodôvodnenosti uloženej pokuty.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Vzhľadom na uvedené je potrebné, aby žalovaný vyhodnotil znalecký posudok, ktorý dal vypracovať a zistiť, či v danom prípade zo strany žalobcu došlo k porušeniu dominantného postavenie v tomto konaní a či je možné použiť na toto konanie test margin squeeze a jeho povinnosťou je opätovne vyhodnotiť primeranosť výšky uloženej pokuty, keďže v danom prípade zo strany žalobcu išlo o jednorázové konanie.

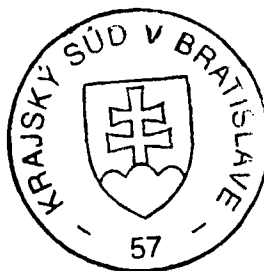
O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi súd priznal trovy konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok vo výške 66,- euro a trovy právneho zastúpenia vyúčtované podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/, e/ a § 14 ods. 5 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.:

- prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 20.04.2009 120,23 eur;
- písomné podanie na súd dňa 22.04.2009 vo výške 120,23 eur;
- účasť na pojednávaní pred súdom dňa 25.05.2010 a 13.07.2010 vo výške 60,12 eur;
- účasť na pojednávaní pred súdom dňa 10.08.2010 vo výške 30,05 eur;
- 2x úkon 6,95 eur;
- 3x úkon 7,21 eur;
- 19% DPH čo spolu predstavuje 507,27 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 10.08.2010

JUDr. Viera Šebestová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Milan Grebečí